

ת"פ 45261/09/20 - מדינת ישראל נגד ס' ק'

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 45261-09-20 מדינת ישראל נ' ק' (עצור בפיקוח) 13 פברואר 2023

לפני: כבוד השופט אינאס סלאמה

המאשימה: מדינת ישראל

ע"י פרקליטות מחוז חיפה

נגד

הנאשם:

ס' ק' (עצור בפיקוח)

ע"י ב"כ עוה"ד זוהר ארבל ו/או עו"ד דנה אוחנה

גזר דין

1. הנאשם שלפניי הורשע, על פי הודאתו בעובדות כתב האישום, בביצוע העבירות הבאות:

המתה בקלות דעת - עבירה לפי סעיף 301ג לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**");

נהיגה בשכרות - עבירה לפי סעיפים 62(3) ו- 64ד(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: "**פקודת התעבורה**"), וכן תקנות 169ב(א) ו- 169ו(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: "**תקנות התעבורה**");

נהיגה ללא רישיון נהיגה - עבירה לפי סעיף 10א) לפקודת התעבורה;

גרימת נזק לאדם ולרכוש - עבירה לפי תקנה 21ב(2) לתקנות התעבורה וסעיפים 68 ו- 62 לפקודת התעבורה;

חובת פוליסה - עבירה לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970.

2. הודאתו של הנאשם באה לאחר שבתחילת ניהול ההליך כפר הוא בחלק מן העובדות אשר צוינו בכתב האישום. לאחר שנוהלו מספר דיונים שהוקדשו לשמיעת חלק מן העדים, ביקש הנאשם לחזור בו מכפירתו, בלא שהושג הסדר בין הצדדים.

כתב האישום

3. על פי עובדות כתב האישום, שעיקרן יובא להלן, בלילה שבין 1.9.2020 לבין 2.9.2020, שטה הנאשם למצער בקבוק ערק המכיל 500 מ"ל משקה אלכוהולי, וכן ארבע פחיות בירה המכילות כל אחת 500 מ"ל משקה אלכוהולי.
4. בתאריך 2.9.2020, בין חצות הליל לבין חצות ומחצה לערך, הנאשם יצא מביתו בשפרעם. הוא נכנס לרכב מסוג מזדה השייך לאשתו (להלן: "**הרכב**" או "**רכב א**"), והחל בנסיעה על אף שאינו מורשה לנהיגה, מעולם לא הוציא רישיון נהיגה, וכשהוא שיכור ונתון תחת השפעת אלכוהול. כמו כן, הנאשם נהג ברכב א', בלא פוליסת ביטוח תקפה.
5. סמוך לק"מ 43.5 של כביש 70, ממחלף יגור לכיוון צומת כבישים 772/70, בוצעו עבודות בכביש. בנתיב השמאלי, כיוון נסיעת הנאשם, עמד רכב חונה מסוג ניסן של חברת נתיבי ישראל (להלן: "**רכב ב**"). אחרי רכב ב' בכיוון נסיעת הנאשם, בנתיב שמאל, עמדה עגלת חץ כשהחץ מהבהב ימינה. שלושה פקחים של חברת נתיבי ישראל אשר עמדו בקרבת רכב ב', כשהם לבושים אפודים זוהרים, הכווינו את התנועה באמצעות פנסי יד דולקים, מהנתיב השמאלי אל הנתיבים האמצעי והימני. בין הפקחים היו הפקח פיאד וופא (להלן: "**הפקח פיאד**"), והפקח פאיד דבור ז"ל (להלן: "**המנוח**").
6. סמוך לשעה 00:50, בהגיע הנאשם לק"מ 43.5 של כביש 70, נהג הוא בנתיב השמאלי של הכביש. חרף שדה הראייה שהיה פתוח לפניו למרחק מינימלי של 238 מטר, לא נענה הנאשם להכוונות הפקחים ועגלת החץ לעבור נתיב, והמשיך בנסיעה בנתיב השמאלי עד שהתנגש בעוצמה עם חזית רכב א', בחלקו האחורי ימני של רכב ב' (להלן: "**התאונה**").
7. כתוצאה מהתאונה שני הרכבים הסתבסבו בנתיבי הכביש. רכב א' סטה לימין, הסתבסב על צירו עם הפנים נגד כיוון התנועה וכשהגיע לנתיב הימני, פגע עם כנף קדמית שמאלית בכנף קדמית שמאלית של רכב מסוג פולקסווגן (להלן: "**רכב ג**"), אשר נסע אותה העת בכביש. רכב ב' הסתבסב על צירו לשמאל, פגע במנוח שעמד בחזית רכב ב', המשיך בתנועה ונעצר עם הפנים נגד כיוון התנועה תוך שהוא פוגע בפקח פיאד שנלכד בתחתית רכב ב'.
8. עקב התאונה, המנוח נפצע אנושות. הוא פונה אל בית החולים רמב"ם, שם נקבע מותו. גם הפקח פיאד, אשר כתוצאה מהתאונה סבל ממכאוב ברגליו ושפשופים בברך ובשוק, פונה אל בית החולים. נהג רכב ג', אמיל ח'שיבון (להלן: "**אמיל**"), נפגע באורח קל וסבל מכאבים בברכיו. כמו כן, נגרמו נזקי רכוש כבדים לרכבים א' ו-ב'. הנאשם נפגע אף הוא באורח קל ופונה אל בית החולים. בבית החולים התבקש הנאשם על ידי בוחן תנועה למסור דגימת דם לצורך בדיקת שכרות, אך הלה סירב מספר פעמים. גם לאחר שהוסברו לו השלכות סירובו וכי על פי החוק ייחשב הוא כמי שנהג בשכרות, חזר הנאשם על

סירובו לביצוע בדיקת הדם.

תסקיר שירות המבחן

9. על פי החלטתי מיום 6.7.2022, נערך תסקיר שירות המבחן על אודות הנאשם. בתסקיר מיום 18.10.2022, עמד שירות המבחן על רקעו האישי והמשפחתי של הנאשם. בכלל זה צוין, כי הנאשם בן 32 שנים, נשוי ואב לשני ילדים בגילאי 7 ו-4. מתגורר עם משפחתו הגרעינית בשרעם. הנאשם נשר ממסגרת בית הספר לאחר 10 שנות לימוד, ולדבריו השתלב במעגל העבודה. משפחת מוצאו מנתה זוג הורים ו-8 אחים ואחיות. אם הנאשם נפטרה לפני כארבע שנים, בהיותה בת 52 שנים לערך. הנאשם תאר תחושות קושי להתמודד עם אובדן האם אשר הייתה משמעותית בחייו.

10. הנאשם מסר לשירות המבחן, כי מאז המעשים מושא ענייניו, הוא מתמודד עם מצוקה נפשית, ומשכך מטופל פסיכיאטרית ונוטל טיפול תרופתי. עוד צוין שירות המבחן, כי מחוות דעת פסיכיאטרית מיום 18.7.2022, עולה כי הנאשם מגיע לפגישות מעקב זה כשנה. הנאשם מאובחן עם הפרעת הסתגלות, עם אפקט חרדתי ודכאוני.

11. שירות המבחן צוין, כי לנאשם אין רקע פלילי קודם, ועמד על רקעו של הנאשם בתחום התעבורה. עוד צוין כי הנאשם תאר חשיפה לאלכוהול בגיל 23, במפגשים חברתיים. בארבע השנים שקדמו למעשים מושא ענייניו, כך תאר הנאשם, בעקבות מות אמו, הגביר הוא את צריכת האלכוהול עד כדי תלות והתמכרות.

עוד תאר שירות המבחן, כי במסגרת צו פיקוח המעצר בו היה נתון הנאשם, הוא שולב תחילה בטיפול פרטני, ובהמשך בטיפול קבוצתי. הנאשם הגיע לפגישות ולקבוצת עצורי בית באופן סדיר ושיתף פעולה באופן מלא. בנוסף צוין כי בחודש אפריל 2022, הנאשם הופנה להליך אבחון וטיפול במסגרת היחידה לטיפול בנפגעי התמכרויות. מדיווח העובדת הסוציאלית המטפלת, עולה כי הנאשם מגיע באופן תדיר לפגישות ביחידה, מעלה תכנים מורכבים, מצליח להתבונן על דפוסי התמכרותו לאלכוהול, ועוד. בדיקות שתן שערך הנאשם ביחידה העידו על ניקיון מחומרים ממכרים. התרשמות העובדת הסוציאלית היא כי הנאשם מגלה נכונות ומוטיבציה לבחון את התנהגותו ודפוסי השתייה שלו, והומלץ על המשך השתתפות בשיחות טיפול פרטניות ביחידה.

12. המשיך שירות המבחן וצוין, כי בהתייחסו לעבירות מושא ענייניו, הנאשם נשא באחריות למעשים, ומסר כי שתה אלכוהול כדי להתמודד עם תחושות של מצוקה וקושי רגשי, והחל לנהוג. לטענתו, מאחר והיה שתוי, הוא לא זוכר את רצף האירוע. הנאשם, כך על פי האמור בתסקיר, התקשה לשתף בנסיבות ובמניעים שהביאוהו לביצוע העבירות דכאן, והוא מתקשה להכיר בכך שהתנהגותו הביאה למות אדם. הנאשם תאר כי לאחר התאונה מצבו הרגשי והנפשי התדרדר. הוא חש חרדות וחווה תחושת אשמה

וצער רב על התנהגותו שהובילה למותו של אדם. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה להתמודד עם השלכות התנהגותו בעבירות.

13. בגדרי התסקיר, עמד עוד שירות המבחן על הסיכון לעבריינות אל מול הסיכוי לשיקום. כגורמי סיכון, התייחס שירות המבחן לחזרתיות של הנאשם בעבירת נהיגה ללא רישיון; לחומרת העבירות דכאן, וכן לתוצאותיהן הטרגיות. עוד התייחס שירות המבחן לדפוסי התנהגות של הנאשם, אשר מתבטאים בקושי בדחיית סיפוקים ובהצבת גבולות, לצד דפוסי התנהגות אימפולסיביים. כמו כן, התייחס שירות המבחן לדפוסי שימוש לרעה באלכוהול. כגורמי סיכוי לשיקום, התייחס שירות המבחן לדיווח כי מאז החל טיפול, הנאשם נמנע מצריכת אלכוהול; לשיתוף הפעולה מצד הנאשם בשיחות הטיפוליות; להתמדתו בטיפול הפסיכיאטרי; לקבלת האחריות למעשיו, וכן לתחושת האשמה והאמפתיה שהנאשם מבטא כלפי המנוח ומשפחתו.

בסופו של דבר העריך שירות המבחן, כי קיים סיכון להישנות עבירות מצד הנאשם בעתיד.

14. בפרק המלצותיו, ציין שירות המבחן כי נוכח חומרת העבירות שביצע הנאשם והשלכותיהן הקטלניות, בנוסף לקשייו של הנאשם להתחבר לדפוסי התנהגותו החמורים והבעייתיים שהובילו לביצוע העבירות דכאן, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם, כשאין באפשרותו להמליץ על חלופות ענישה/שיקום במסגרת הקהילה העשויות להפחית מהסיכון הקיים להישנות עבירות. בצד זאת, מאחר והנאשם מביע מוטיבציה להמשך טיפול בתחום ההתמכרויות, המליץ שירות המבחן כי היה ויטל על הנאשם עונש של מאסר בפועל, ישולב הוא בכלא בו יוכל להמשיך את הטיפול. עוד המליץ שירות המבחן על פסיקת פיצוי למשפחת המנוח.

טיעוני הצדדים לעונש

15. טרם הצגת טיעוני הצדדים לעונש, נשמעו בני משפחתו של המנוח - בתו הבכורה, הגב' כנאר דבור (להלן: "**בתו של המנוח**"); אחיו, מר פאדי דבור (להלן: "**אחי המנוח**"), וכן רעייתו, הגב' איבתיסאם דבור (להלן: "**רעיית המנוח**"). הוגשו מטעם המאשימה, גיליון הרישום התעבורתי של הנאשם, וכן גזר דין שניתן בעניינו בהליך אחר. מטעם ההגנה לא הובאו ראיות לעניין העונש.

16. המאשימה טענה לעונש בעל פה וכן הגישה טיעון בכתב. בטיעוניה, המאשימה עמדה על החומרה הרבה הגלומה בנהיגה חסרת אחריות, לרבות תחת השפעת אלכוהול וללא רישיון נהיגה; על הפגיעה של נהיגה כגון דא במשתמשי הדרך; על הצורך במיגור תופעת תאונות הדרכים; על המסר המרתיע שעל בית המשפט להעביר לנאשם ולעבריינים פוטנציאליים באמצעות ענישה מרתיעה הכוללת מאסר בפועל לתקופה ממושכת, וכן על הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם, והם שמירה על ערך וקדושת החיים, והגנה על שלום משתמשי הדרך.

17. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, עמדה המאשימה על כי הנאשם מעולם לא הוציא רישיון נהיגה. הוא אינו יודע לנהוג, ואינו מורשה לעשות כן. חרף זאת, הנאשם יצא אל הדרך לאחר ששתה כמות גדולה מאוד של אלכוהול, ונהג הוא תחת השפעת אלכוהול תוך התעלמות מהוראות הפקחים, ותוך סיכונם וסיכון יתר משתמשי הדרך. התנהלותו המסוכנת של הנאשם גרמה למות המנוח, וכן לפציעתם של הפקח פיאד, הנהג אמיל והנאשם עצמו. לטענת המאשימה, מדובר בקלות דעת ברמה הגבוהה ביותר, בשים לב לכמות האלכוהול שהנאשם צרך והמרחק הרב שעבר הוא ממקום מגוריו ועד למקום בו התרחשה התאונה, ובהינתן שהנאשם אינו בעל רישיון נהיגה. המאשימה טענה אף כי הנאשם ביצע את העבירות בגפו, וכשהוא האחראי הבלעדי לתאונה ולתוצאותיה הקשות. עוד עמדה המאשימה, על שברון הלב והטראומה הבל יתוארו, אשר נגרמו למשפחת המנוח, משגדע עמוד התווך של המשפחה, בעודו מנסה לפרנס את משפחתו בכבוד. המאשימה הפנתה עוד לפסיקה שתלמד על מדיניות הענישה הנוהגת.

בשים לב לטיעוניה אלו, סבורה המאשימה כי "מתחם העונש הראוי" נע בין 8.5 לבין 12 שנות מאסר בפועל, לצד פסילת רישיון הנהיגה למשך 15 עד 20 שנים.

18. בכל הנוגע לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה, המאשימה טענה כי הנאשם ניהל את מרבית ההליך, ורק אז הודה בעובדות כתב האישום. כמו כן, הנאשם נעדר עבר פלילי, ועברו התעברותי כולל הרשעה בגין דו"ח תעבורה בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, בגינה תלוי ועומד כנגדו מאסר על תנאי בר הפעלה, בן 3 חודשים. עוד הפנתה המאשימה לאמור בתסקיר שירות המבחן, ובכלל זה כי מהתסקיר עולה שהנאשם התקשה להתחייב לנסיבות ולמניעים שברקע למעורבותו בפלילים, וניכר כי התייחס לעבירות באופן רציונאלי, תוך ניתוק רגשי. כמו כן, הנאשם מתקשה לשלוט בדחפיו ולהציב לעצמו גבולות, בעיקר בהיותו נתון תחת השפעת אלכוהול.

משכך, עתרה המאשימה כי יושת על הנאשם עונש מאסר בפועל ברף הבינוני - גבוה של המתחם, לצד הפעלת המאסר על תנאי שתלוי ועומד כנגדו, במצטבר. בנוסף, כי יושת על הנאשם מאסר על תנאי (גם בגין נהיגה בזמן פסילה); פסילת רישיון הנהיגה בהתאם למתחם הנתען; פסילה על תנאי; קנס, וכן פיצוי למשפחת המנוח, לפקח פיאד ולנהג אמיל.

19. מטעם ההגנה נשמעו אף טיעונים בעל פה וכן הוגש על ידי הסנגור טיעון בכתב. ההגנה אינה חולקת בסיכומיה על כי כתוצאה ממעשי הנאשם נפגעו ערכים מוגנים חשובים, ובהם קדושת החיים, שמירה על שלום הציבור ובטחונו, המלחמה בקטל בכבישים, וכן הזכות לתנועה חופשית ובטוחה. בצד זאת, יש לזכור כי הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של המתה בקלות דעת, המהווה עבירה חדשה בספר החוקים, וחומרתה פחותה משמעותית מעבירה של גרימת מוות באדישות. בדבר יש כדי להשפיע על העונש שיושת על הנאשם.

20. ההגנה המשיכה וטענה, כי בלא למעט מחומרת מעשי הנאשם ותוצאותיהם, הרי שהתנהגותו נבעה

ככל הנראה מקבלת החלטה פזיזה וקלת דעת, ולא בהכרח בשל דפוסים עבריינים מושרשים. עוד נטען, כי ספק אם חברת נתיבי ישראל ועובדי מע"צ תפקדו בהתאם להנחיות ולנהלים, ולדעת ההגנה הם פעלו באופן שהיווה סכנה ממשית למשתמשי הדרך ולעובדים עצמם. בכלל זה נטען, כי מיקום נידת נתיבי ישראל בכיוון נסיעת הנאשם ובהתאם לכך מיקום עובדי מע"צ בחזית, תרמו לכך שהנאשם פגע ישירות במנוח ולא בעגלת החץ שתפקידה לספוג את הפגיעה ככל שרכב יסטה ממסלול נסיעתו. נטען, אם כן, כי אמצעי הבטיחות בהם נעשה שימוש לסגירת הכביש היו לקויים וחסרים, לא תאמו את ההנחיות, ולשיטת ההגנה "לעובדה זו משמעות לא מבוטלת, בבחינת 'אשם תורם' בעת מלאכת גזירת הדין וקביעת עונשו של הנאשם". עוד נטען, כי יש להביא בחשבון את העובדה שהנאשם נפצע, וכי הוא לא עזב את המקום ונותר ברכב עד להגעת המשטרה. הסנגור הפנה בסיכומיו לפסיקה שתלמד על מדיניות הענישה הנוהגת, לרבות למקרים בהן הנסיבות חמורות יותר מאשר בעניינו. עוד נטען מפיו, כי הפסיקה אליה הפנתה המאשימה אינה עולה בקנה אחד עם הטיעון שלה לענין מתחם העונש ההולם. בשים לב לטיעוניה, טענה ההגנה כי מתחם העונש ההולם נע בין 2 ל-5 שנות מאסר בפועל.

21. בבחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה, עמדה ההגנה על כי הנאשם צעיר, יליד 1990, כבן 30 שנים בעת ביצוע העבירות מושא עניינו. הוא אב לשני ילדים קטינים בגילאי 7 ו-4. נעדר עבר פלילי, וזוהי הסתבכותו הראשונה בחייו. בנתונים אלו, השתת מאסר ממושך על הנאשם, כך נטען, יכולה להשפיע באופן ממש על המשך חייו באמצעות חשיפה לנורמות שליליות בין כתלי הכלא, ואף לגרום לרגרסיה במצבו הנפשי. עוד נטען, כי מעשיו של הנאשם בוצעו לאחר מות אמו מסרטן ולאחר שטיפל בה משך שנתיים, והדיכאון ממנו סבל הנאשם הוביל לצריכת אלכוהול. בנוסף נטען, כי חיי המנוח נגדעו אל מול עיני הנאשם, אשר נושא בעול הכבד למן אותו הרגע, ובלא קשר לניהול המשפט בעניינו. כפי העולה מהתסקיר, הנאשם מתמודד עם מצוקה נפשית קשה עקב האירוע, והוא אובחן, בהתאם לחוות דעת פסיכיאטרית שהונחה לפני שירות המבחן, כבעל הפרעת הסתגלות עם אפקט חרדתי ודכאוני. כמו כן, הנאשם חווה תחושת אשמה וצער על התנהגותו ומותו של המנוח. הוא נושא באחריות מלאה למיחוס לו בכתב האישום. הנאשם חש חרטה עמוקה ומודע לחומרת המעשים, ולפגיעה שנגרמה למשפחת המנוח.

הסנגור אף הפנה לאמור בתסקיר בנוגע ליחידה לטיפול בנפגעי התמכרויות, ולהתרשמות העובדת הסוציאלית כי הנאשם נעזר בהליך הטיפול ומביע מוטיבציה לבחון את התנהגותו ודפוסי השתיה שלו. נטען אף לחיסכון בזמן שיפוטי ובזמנם של הצדדים נוכח הודאתו של הנאשם במיחוס לו בכתב האישום. בהתאם, ותוך התחשבות בנסיבות, סבורה ההגנה כי יש להשית על הנאשם עונש ברף התחתון של המתחם המוצע.

דברי הנאשם

22. לקראת חתימת דיון הטיעונים לעונש, אמר הנאשם את דבריו, ואלו הם כפי שקיבלו ביטוי בפרוטוקול הדין: "הייתי בן אדם טוב, אבא ל-2 ילדים, התחתנתי, אמא שלי היתה חולה סרטן, הייתי כל הזמן הולך

אליה לבית חולים. מתי שהיו שמים לה עירוי או צינור להנשמה הייתי בורח. מתי אמא שלי נפטרה לא ידעתי מה לעשות, היא נפטרה [ל]פני 4 שנים. אני מצטער, הייתי רוצה גם להגיד למשפחה, אבל אני מיוחד, אני לא מהאנשים העבריינים. אני אפילו בחתול לא נגעתי. אני בקושי ישן בלילה, אני לוקח כדורים. אני בבית אני לא עובד מאז כי אני באיזוק עדיין. אני ממש מצטער. הילדה, הבת שלו, שהיתה בדיון הקודם, גם בכיתי עליה. אני יודע שזה כואב בלי אבא אבל איך אני יכול לפצות אותם. אני מבקש רחמנות עלי, אני בן אדם טוב. יש לי הרבה חברים אף פעם לא עשיתי בעיות, אף פעם לא הסתכסכתי, כולם אומרים את זה. היתה לי פרנסה, הייתי עובד בהוט בתשתיות."

דין והכרעה

23. העיקרון המנחה בגזירת הדין הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם העומד לדין, לבין סוג העונש שיטל עליו ומידתו.

בעת קביעת מתחם עונש הולם למעשה עבירה שביצע נאשם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי המוגן שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

לאחר קביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט לאתר את העונש המתאים לנאשם בגבולות המתחם שנקבע, תוך התייחסות לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה. בית המשפט יכול לחרוג ממתחם העונש, הן לקולא - משיקולי שיקום, והן לחומרה - משיקולי הגנה על שלום הציבור.

מתחם העונש ההולם

24. הנאשם דן ביצע מספר עבירות. כולן בוצעו בסמיכות זמנים, בזו אחר זו. כל אחת מהעבירות קשורה באחרת קשר הדוק ובל ינותק. הן שלובות זו בזו ומהוות חלק ממסכת עבריינית אחת. מדובר ב"אירוע אחד", וכפי שטען הסנגור בסיכומיו (המאשימה לא טענה דבר בעניין זה), יש לקבוע בגין ביצוע כלל העבירות גם יחד, מתחם עונש אחד.

25. בעת קביעת מתחם העונש ההולם, יש לעמוד תחילה על הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו מהמעשים שביצע הנאשם, ועל מידת הפגיעה בהם.

בהתנהלותו פגע הנאשם בשורה של ערכים חברתיים מוגנים, ובראשם בערך קדושת החיים. נהיגה ללא רישיון נהיגה ובשכרות, וודאי כל אימת שמתממש פוטנציאל הנזק החמור ביותר - קטילת חיים, יש בה לפגוע במידה רבה בהגנה על בטחונם, שלומם ושלמות גופם של משתמשי הדרך ושל מי אשר עובד

ועמל למען תקינות הכבישים ולשם רווחתו ונסיעתו בבטחה של הציבור. עוד נפגע ערך ההגנה על הקניין.

הנאשם שמה לשוכרה, מספר לא מבוטל של משקאות אלכוהוליים. אחר כך, חרף היותו בגילופין, ותוך שהוא נתון תחת השפעתה של הטיפה המרה, נטל הנאשם את הרכב השייך לרעייתו. זאת, על אף שמעולם לא הוציא הנאשם רישיון נהיגה, ובלא שתהא פוליסת ביטוח בת תוקף שתכסה את נהיגתו. הנאשם התיישב מאחורי ההגה והחל בנסיעה. הוא הספיק לעבור מרחק של יותר מ-17 ק"מ מאז יצא את ביתו ועד אשר ארע הנורא מכל. על פי המתואר בכתב האישום, התאונה ארעה בכביש בו קיימים שלושה נתיבים לכל כיוון, ובין הכיוונים שטח הפרדה בנוי. היה זה לילה נאה. הראות הייתה טובה, ותאורת הכביש עבדה במלואה. שדה הראייה בכביש מכיוון נסיעתו של הנאשם לכיוון מיקומה של עגלת החץ ומיקומם של הפקחים היה פתוח למרחק מינימאלי של 238 מטרים. חרף תנאי הדרך, ועל אף שעגלת החץ סימנה לנהגים לסטות לכיוון ימין, וכך גם הפקחים שהיו לבושים אפודים זוהרים והכוונו את התנועה באמצעות פנסי יד, התנגש הנאשם עם רכבו ברכב ב', והסוף ידוע - מותו בטרם עת של המנוח, כמו גם פציעתם של הפקח פימד, של אמיל ושל הנאשם עצמו. הייתה זאת שרשרת אירועים שניתן היה למונעה מראש, לו רק היה הנאשם עוצר עצמו מלנהוג ברכב.

26. על הקטל בכבישים, וכן על תפקידו של בית המשפט במאבק בתאונות הדרכים באמצעות ענישה מחמירה ומרתיעה, כל אימת שעבירות תעבורה גורמות לגדיעת חיים, עמד בית המשפט העליון לא אחת. ראו על כך, ע"פ 4908/18 אל עסייו נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (7.11.2019) (להלן: **"עניין אל עסייו"**).

"מאות בני-אדם מוצאים את מותם מדי שנה בכבישים. אין המדובר ביד הגורל בלבד: לא אחת תאונות קטלניות מתרחשות כתוצאה מקלות דעתם של נהגים הנוטלים סיכונים בלתי סבירים ומפרים את הוראות כללי התעבורה על מנת לקצר את משך זמן נסיעתם עד להגעה למחוז חפצם.

בית משפט זה שב והדגיש את הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה בגין עבירות תעבורה המביאות לגדיעתם של חיי אדם בטרם עת.

מדיניות ענישה זו נחוצה לשם הרתעת הרבים מפני ביצוע עבירות תעבורה ומפני נטילת סיכונים בלתי סבירים אשר יש בהם כדי לסכן חיי אדם. בכך, תורמת מערכת המשפט את חלקה במאבק המתמשך בתאונות הדרכים הגובות קורבנות כה רבים כעניין שבשגרה (ראו גם: רע"פ 9094/18 **בושרי נ' מדינת ישראל** 2.1.2019).

זאת ועוד, נקבע כי על רמת הענישה בגין הרשעה בעבירות תעבורה קטלניות להלום את חומרת המעשים ותוצאותיהם - ואילו נסיבותיו האישיות של נאשם במקרים אלו מתגמדות לנוכח התוצאות הקשות להן גרם (ראו למשל: ע"פ 8464/15 **פנזין נ' מדינת ישראל**, בפסקה 7 (30.10.2017)).

עוד, ובנוגע לעבירת המתה בקלות דעת בנהיגה, נכתבו הדברים הבאים על ידי בית המשפט העליון, בע"פ 8/20
בובי נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (12.5.2022) (להלן: "**עניין בובי**").

"בעבירה של המתה בקלות דעת בנהיגה שלושה כללים. האחד, יש להחמיר בשל עיקרון קדושת החיים. השני, הנתון הקובע הוא טיב קלות הדעת בנהיגה. והשלישי, הנסיבות האישיות של הנהג נסוגות בפני חומרת התוצאה. ...

בהקשר זה, יוזכר כי לצד המשטרה והמעבדה, גם בית המשפט משתתף במלחמה בתאונות הדרכים בכלל ובנהיגה בשכרות בפרט. זוהי מלחמה שמלכתחילה הייתה אמורה להיות מיותרת, שבה הפכנו לאויב של עצמנו, בנהיגה קלת דעת של חלק מבני החברה שלנו."

נוסף על כך, יפים לענייננו דבריו של בית המשפט העליון בע"פ 7852/20 **מדינת ישראל נ' סאלח**, פסקה 13 (15.8.2021) (להלן: "**עניין סאלח**"), כדלקמן:

"ודוק: מי שבוחר לאחוז בהגה במצב של שכרות, בין אם תחת השפעת סמים מסוכנים, בין אם תחת השפעת אלכוהול, מוחזק כמי שמכּוּן נשק טעון ודרך כלפי עוברי-אורח תמימים שנקרו בדרכו; הפגיעה במשתמשי הדרך במצב דברים זה, איננה שאלה של 'אם' אלא 'מתי'".

27. כאמור, בעת קביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט ליתן דעתו **למדיניות הענישה הנוהגת**. זו כמצוין לעיל, הדגישה את הצורך בהשתתפות ענישה מחמירה ומרתיעה. בצד זאת, בעבירות של נהיגה בשכרות אשר הביאו לתוצאה קטלנית, קיים מנעד רחב של עונשים (ראו על כך עניין סאלח, פסקאות 15-16). כל אחד מהצדדים להליך הפנה לפסיקה שיש בה לדידו כדי לתמוך בעמדתו באשר למתחם העונש ההולם בענייננו.

28. אסקור להלן פסיקה המבטאת את מדיניות הענישה הנוהגת, ממנה יש להקיש לענייננו, ואשר בין היתר על יסודה, ייקבע מתחם העונש ההולם במקרה דנן. בסקירה זו אכלול התייחסות לחלק מפסקי הדין אליהם הפנו באי כוח הצדדים;

ע"פ 2211/21 **בדארנה נ' מדינת ישראל** (14.7.2022) - המערער הורשע בביצוע עבירות של המתה בקלות דעת, גרימת חבלה של ממש, ביצוע עקיפה מסוכנת, ביצוע עקיפה בדרך לא פנויה, וכן נהיגה במהירות בלתי סבירה. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 1.5 ל-4 שנות מאסר, וגזר על המערער 18 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים, ובין היתר 10 שנות פסילת רישיון נהיגה. בית המשפט העליון דחה את הערעור הן בנוגע להכרעת הדין והן בנוגע לגזר הדין.

עניין בובי - המערער הורשע לאחר ניהול הליך הוכחות, בביצוע עבירות של הריגה, גרימת חבלה חמורה, נהיגה בשכרות, ונהיגה ללא רישיון רכב. אגב נהיגתו ברכב, המערער הגיע לעקומה במהירות העולה על המותר. הוא

סטה לנתיב הנגדי והתנגש חזיתית ברכב שנסע מולו. עקב כך נהרג נהג הרכב ורעייתו נחבלה קשות. המערער נפצע גם הוא בתאונה. בדמו נמצא ריכוז אלכוהול גבוה מן המותר לנהג בגילו (טרם מלאו לו 24 שנים). בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 5 ל-10 שנות מאסר, והשית על המערער 6 שנות מאסר בפועל, לצד פסילת רישיון הנהיגה ל-12 שנים ועונשים נלווים נוספים. בבית המשפט העליון, נוכח הרפורמה בעבירות ההמתה, והסכמת המשיבה, הומרה עבירת ההריגה בה הורשע המערער בבית המשפט המחוזי לעבירת המתה בקלות דעת. על אף השינוי בסעיף העבירה, לא מצא בית המשפט העליון להקל בעונשו של המערער וערעורו בעניין זה נדחה.

ע"פ 3190/21 **סיגזמונדי נ' מדינת ישראל** (3.3.2022) - המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות, בביצוע עבירות של המתה בקלות דעת, נהיגה בשכרות, אי ציות לרמזור אדום, נהיגה שלא במהירות סבירה, וכן גרימת חבלה של ממש. על פי המתואר, המערער שתה לשוכרה קודם נהג ברכבו. סמוך לאחר שהחל לנהוג, הציע המערער לארבעה צעירים אשר עמדו בצד הדרך, להסיעם. במהלך הנסיעה, המערער גרם לתאונה עצמית, אשר כתוצאה הימנה נהרגה המנוחה, אחרים נחבלו קשות, והמערער עצמו נותר מרותק לכסא גלגלים. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 4 ל-10 שנות מאסר, והשית על המערער 5 שנות מאסר בפועל, לצד 20 שנות פסילת רישיון נהיגה ועונשים נלווים נוספים. הערעור נדחה.

עניין סאלח - סאלח הורשע בביצוע שתי עבירות של המתה בקלות דעת, נהיגה בשכרות (בהיותו תחת השפעת סמים), סטייה מנתיב תחבורה, וכן נהיגה במהירות לא סבירה. זאת לאחר שעקב נהיגתו, פגע סאלח במכונית אשר הוטלה אל מעבר למעקה הבטיחות ונעצרה בתעלה שבצד הכביש. במכונית שהו המנוח ואמו אשר מותם נקבע במקום. עוד שהו במכונית רעיית המנוח אשר נפצעה פציעות קשות, וכן בנם הפעוט בן השנתיים לערך. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 7 ל-12 שנות מאסר, והשית על סאלח 8 שנות מאסר בפועל, לצד 15 שנות פסילת רישיון נהיגה ועונשים נלווים נוספים. ערעור המדינה על קולת העונש, וערעורו של סאלח על חומרת העונש, נדחו שניהם.

ע"פ 7162/19 **ראש נ' מדינת ישראל** (3.1.2021) - המערער הורשע בביצוע עבירות של הריגה ונהיגה בשכרות (זוכה מאישומים אחרים שנכללו בכתב האישום כנגדו). זאת לאחר שהמערער נסע בכיוון התנועה הנגדי ופגע עם חזית רכבו ברכב אחר שנסע בכיוון התנועה הנכון. נהג הרכב האחר נהרג. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 4 ל-8 שנות מאסר, והשית על המערער 4.5 שנות מאסר בפועל, לצד פסילת רישיון נהיגה למשך 20 שנים ועונשים נלווים נוספים. בית המשפט העליון דחה את הערעור הן לעניין הכרעת הדין והן לעניין גזר הדין, ולמעט תיקון מוסכם בנוגע למועד תחילת פסילת רישיון הנהיגה.

ע"פ 8164/19 **אבו שנדי נ' מדינת ישראל** (2.4.2020) - המערער הורשע במסגרת הסדר טיעון, בעבירת הריגה ונהיגה בשכרות. זאת לאחר שסטה מנתיב נסיעתו, חדר לשולי הכביש ופגע בעוצמה עם חזית הרכב בחלקם האחורי של האופניים עליהם רכב המנוח. בגופו של המערער נמצא תוצר חילוף חומרים של החומר הפעיל בקנביס. יוער כי תחילה, הסדר הטיעון בין הצדדים כלל הסכמה לגבי העונשים אשר יוטלו על המערער. בהמשך הגיעו הצדדים להסכמה חדשה, לפיה כל צד יטען באופן חופשי לעונש. בית המשפט המחוזי קבע

מתחם הנע בין 4 ל-7 שנות מאסר, והשית על המערער מאסר בפועל לתקופה של 58 חודשים, לצד עונשים נלווים, ובין היתר פסילת רישיון נהיגה למשך 12 שנים. הערעור נדחה.

עניין אל עסיי - לאחר שמיעת ראיות, אל עסיי הורשע בעבירות של הריגה, וכן אי ציות לרמזור. זאת לאחר שגרם למותם של שלושה בני אדם בתאונת דרכים, שעה שהסיעם ברכבו וחצה צומת באור אדום. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 3 ל-7 שנות מאסר, והשית על אל עסיי 45 חודשי מאסר בפועל, לצד פסילת רישיון הנהיגה למשך 15 שנים ועונשים נלווים נוספים. בית המשפט העליון דחה את הערעור של אל עסיי על חומרת העונש, וקיבל את ערעור המדינה על קולת העונש, כך שעונש המאסר בפועל הועמד על 5.5 שנים.

ע"פ 6568/16 **אסעד נ' מדינת ישראל** (8.1.2019) - המערער הורשע בביצוע עבירות הריגה, נהיגה בשכרות, נהיגה במהירות מופרזת, סטייה מנתיב הנסיעה, נהיגה במצב המונע שליטה ברכב, וכן גרימת חבלה לאדם ולרכוש ברשלנות. זאת, לאחר שעקב נהיגתו הפזיזה והרשלנית של המערער, בהיותו שיכור, איבד הוא שליטה על רכבו אשר התהפך. כתוצאה מכך, המנוחה אשר נסעה ברכב מצאה את מותה, ונוסע נוסף נפגע באורח קל. המערער נפצע באורח בינוני. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 2 ל-7 שנות מאסר, וגזר על המערער עונש מאסר בפועל בן 36 חודשים, לצד עונשים נלווים וביניהם פסילת רישיון הנהיגה לתקופה בת 12 שנים. הערעור נדחה הן בנוגע להכרעת הדין והן בנוגע לגזר הדין.

ע"פ 1894/14 **צ'אקול נ' מדינת ישראל** (13.1.2015) - המערער הורשע בביצוע עבירות של הריגה, חבלה חמורה, וכן נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים. על פי המתואר, לאחר לילה ללא שינה ולאחר ששתה משקאות משכרים, הסיע המערער אשר היה נהג חדש ארבעה נוסעים. בשלב מסוים, המערער סטה מנתיב נסיעתו, איבד שליטה על הרכב, אשר פגע לבסוף במעקה הבטיחות והתהפך. אחד מנוסעי הרכב נהרג והאחרים נחבלו. נקבע מתחם הנע בין 4 ל-10.5 שנות מאסר, ובית המשפט המחוזי השית על המערער מאסר בפועל למשך 8.5 שנים, וכן הפעיל עונש מאסר מותנה בן 12 חודשים, חציו במצטבר. זאת לצד ענישה נלוות, לרבות פסילת רישיון נהיגה למשך 15 שנים. הערעור נדחה.

עד כאן סקירת הפסיקה.

29. בכל הנוגע **לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, יש ליתן את הדעת לכך שלא מדובר בעבירה שקדם לה תכנון מעמיק, אם בכלל. וודאי לא בכל הנוגע לקטילת החיים. בצד זאת, יש ליתן דגש, שלא לומר מעמד בכורה, לפוטנציאל הנזק הרב שיש לנהיגה ללא רישיון ובשכרות לזרוע הרס רב. כך בין אם יארע נזק לרכוש, ובין אם חמור מכך - נזק לגוף עד כדי אובדן חיים. פוטנציאל הנזק, למרבה הצער, התממש בענייננו במלוא עוצמתו.

30. באחת נגדעו חיי בטרם עת של המנוח. אדם אשר היווה עמוד תווך למשפחתו. ובאחת נשבר מטה לחמה של המשפחה. צערה של המשפחה רב הוא. עצום. האזנתי בקשב לעדות בני המשפחה והלב

דואב ונחמץ על שאבד ולא ישוב עוד; על האסון הכבד שפקד את המשפחה וילווה אותה לעולמי עד. כך, העידה בתו של המנוח על טוב ליבו של המנוח, וכי היה הוא "הבסיס של הבית". עוד ציינה כי חמש הבנות (היא ואחיותיה) נותרו ללא אב. הקטנה שבאחיות הייתה פעוטה בת שנתיים ימים לערך עת נגדעו חיי המנוח. "היא עדיין מחפשת אותו", המשיכה והעידה בתו של המנוח. כולן נותרו בטרומה על פי עדותה, באופן שחייב טיפול. גם רעייתו תארה את המנוח "כעוגן של הבית". הוא היה לה "בעל, אח וחבר". המשיכה רעיית המנוח ותארה בעדותה כיצד "המקרה הפך לנו את החיים". אחי המנוח פרט והסביר את הקושי ואת השפעת המוות גם על המשפחה המורחבת.

כל מתחם ענישה שייקבע וכל עונש שייגזר על הנאשם בתוכו, אינו משתווה לאובדן חייו של המנוח. אין גם באף עונש כדי להחזיר את הגלגל לאחור וכדי להשיב לבני משפחתו של המנוח את האבא, הבעל והאח שכה אהבו. אין גם מילים שיכולות לנחם את המשפחה. התסכול שבו אנו נמצאים כולנו, כולל בית המשפט, נוכח התוצאה הקשה והטרגית של אובדן חיי המנוח, זועק ואינו מרפה גם בעת כתיבת שורות אלה.

31. מותו של המנוח בדמי ימיו, כשהוא רק כבן 50 שנים, אינו גזירת גורל. המוות רובץ על כתפי הנאשם. לו הנאשם היה נמנע מלנהוג ללא רישיון נהיגה, וביתר דיוק כשמעולם לא הוציא הוא רישיון נהיגה ועבר מבחן הסמכה שיעיד על כי הוא כשיר לנהוג, ולא פחות חמור מכך, כשהוא בגילופין - סביר להניח כי לא היה מתרחש מותו המיותר של המנוח. הנאשם הוא האחראי הבלעדי לביצוע העבירות, וחלקו בהן מלא ומוחלט. בל נשכח אף, כי התאונה הסבה עוד פציעות בגוף - של הפקח פימד, של אמיל ושל הנאשם עצמו, וכן נזקי רכוש.

32. בהקשר זה אציין, כי לא נעלם הימני טיעון הסנגור אשר פורט לעיל בהרחבה, בדבר מיקום נידת נתיבי ישראל ומיקום עובדי מע"צ בחזית, אשר ספק אם היה בהתאם לנהלים ואשר סיכן את משתמשי הדרך ואת העובדים עצמם. ואולם, בלא שאקבע מסמרות בטענות אלו, הרי שבבקשתו של הנאשם לחזור בו מכפירתו ובהודאתו במיוחס לו בכתב האישום, הודה הנאשם, בין היתר, בכך כי "שדה הראייה בכביש מכיוון נסיעת הנאשם לכיוון עגלת החץ ומקום עמידת הפקחים היה פתוח באותה עת למרחק מינימום של 238 מטר" (סעיף 5 לכתב האישום). עוד הודה הנאשם בקיומם של ראות טובה, מזג אוויר נאה ותאורת כביש תקינה (סעיף 3 לכתב האישום). משכך, ואף אם לא פעלו הפקחים כדבעי (וידגש כי איני קובע כך), הרי שהיה ביכולת הנאשם למנוע את התאונה, לו היה צלול דעת ונהיגתו לא הייתה תחת השפעת אלכוהול.

33. על רקע נסיבות ביצוע העבירה, הערכים החברתיים אשר נפגעו כתוצאה מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בהם - שהיא פגיעה עוצמתית, עזה ומוחלטת, נוכח אובדן חייו של המנוח בטרם עת (זאת, בכל הנוגע לערך המוגן של קדושת החיים) - כמו גם מדיניות הענישה הנהוגה, סבורני כי מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם נע בין **40 חודשי מאסר בפועל לבין 84 חודשי מאסר בפועל**. זאת, לצד **פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה בת 10 עד 20 שנים**, ולצד עונשים נלווים נוספים, לרבות פיצוי לטובת משפחת המנוח.

34. בענייננו, לא מצאתי כי מתקיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם לחומרה או לקולא. שיקול ההגנה על שלום הציבור, הגם שמתקיים מעצם הערך המוגן שנפגע, אינו מצדיק חריגה מהמתחם. שיקול השיקום, בשים לב לנסיבות, אינו מתקיים ואינו מצדיק גם הוא סטייה מהמתחם.

אפנה עתה לקבוע את העונש המתאים לנאשם בגבולות המתחם שזה עתה נקבע, ותוך התחשבות בנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה, כמפורט בסעיף 40יא לחוק.

העונש המתאים לנאשם

35. בהקשר זה, ובגדרי השיקולים לקולא, יש להביא בחשבון את הודאתו של הנאשם. אומנם הנאשם לא הודה מיד בתחילת משפטו, אלא במהלך ניהול פרשת התביעה, ולאחר שהתקיימו מספר ישיבות ונשמעו עדים. ואולם, חזרתו של הנאשם מכפירתו והודאתו בעובדות כתב האישום (בלא שזה תוקן), חסכו זמן שיפוטי לא מבוטל. זאת, לצד ויתור על מי מעדי התביעה עוד טרם נשמעו העדויות. יתר על כן, הן לפני קצינת המבחן והן לפני, הנאשם לקח אחריות על מעשיו, והביע צער. בגדרי התסקיר צוין כאמור, כי הנאשם "נשא באחריות למעשים המיוחסים לו בכתב האישום ולמעורבותו בתאונה". בהמשך התסקיר צוין, בין היתר, כי הנאשם תיאר שלאחר התאונה הוא "... חווה תחושות אשמה, וצער רב על התנהגותו שהובילה למות אדם" (לציון, כי לא נעלם מעיני האמור בתסקיר בדבר קושיו של הנאשם להכיר בכך שהתנהלותו החמורה הובילה למות אדם). בדיון שיוחד לטיעונים לעונש, ובדבריו של הנאשם, הביע הוא צער מעומק ליבו, באומרו: "אני מצטער, הייתי רוצה גם להגיד למשפחה (למשפחת המנוח - א' ס'), אבל אני מפחד, ...". בהמשך דבריו הביע הנאשם את צערו פעם נוספת באומרו: "אני ממש מצטער. הילדה, הבת שלו, שהייתה בדיון הקודם, גם בכיתי עליה. אני יודע שזה כואב בלי אבא אבל איך אני יכול לפצות אותם". התרשמתי כי הבעת החרטה מאת הנאשם כנה היא.

36. בנוסף, הבאתי בחשבון את העובדה כי הנאשם צעיר באופן יחסי, וכי היה בן 30 לערך בעת ביצוע המעשים. בעוד מספר חודשים ימלאו לנאשם 33 שנים. הוא בעל משפחה ואב לשני ילדים קטינים וקטנים, בני 7 ו-4 שנים. אין בי ספק כי עונש המאסר אשר יושת עליו ישפיע לא רק על הנאשם עצמו, אלא גם על בני משפחתו, ולרבות על פרנסתם שעה שהנאשם שוהה בבית האסורים. נתתי דעתי גם לדברים אשר ארעו קודם ביצוע העבירות ואשר מצאו ביטוי בתסקיר, לפיהם ולדברי הנאשם, אמו נפטרה ממחלת הסרטן כשהיא בת 52 שנים לערך, ועקב כך התמכר הנאשם לטיפה המרה. עוד הבאתי בחשבון את האמור בתסקיר בנוגע לחוות הדעת הפסיכיאטרית שהונחה לפני שירות המבחן, כי הנאשם מאובחן כבעל הפרעת הסתגלות עם אפקט חרדתי ודכאוני. כמו כן, הנאשם מסר לקצינת המבחן כי מאז האירועים מושא ענייננו, מתמודד הוא עם מצוקה נפשית ונוטל טיפול תרופתי. נתתי דעתי אף לאמור בתסקיר, כי במסגרת צו פיקוח המעצר שולב הנאשם בטיפולים (תחילה פרטני ובהמשך קבוצתי), וכי הלה שיתף פעולה באופן מלא. זאת ועוד, הנאשם הופנה להליך אבחון וטיפול במסגרת היחידה לטיפול בהתמכרויות. הוא הגיע באופן תדיר לפגישות. בדיקות השתן שערך הצביעו על ניקיונו מחומרים ממכרים. התרשמות העובדת הסוציאלית ביחידה היא כי הנאשם נעזר בהליך הטיפולי ומבטא

מוטיבציה לבחון את התנהגותו ואת דפוסי השתייה שלו.

37. משקל של ממש יש ליתן גם לעובדה כי לחובת הנאשם לא רשומות הרשעות בפלילים. הבאתי בחשבון אף כי הנאשם עצור באיזוק אלקטרוני משך תקופה ארוכה של כשנתיים, מאז 17.12.2020 ועד היום, וכי תקופה זו לא תובא בחשבון על דרך של ניכוי מעונש המאסר שייגזר על הנאשם.

38. בצד צבר של שיקולים אלו הפועלים לקולא, ניצב עברו התעבורתי של הנאשם. אמנם אין לומר כי מדובר בעבר מכביד, שעה שלחובת הנאשם רשומה הרשעה אחת. ואולם, הרשעתו היא בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה (ראו גיליון הרישום התעבורתי - טמ/1). בית משפט השלום לתעבורה בעכו השית על הנאשם ביום 6.3.2019, בין היתר, עונש של 3 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, ש"לא יעבור בתקופה הנ"ל על עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה, או סעיף 67 לפקודת התעבורה" (ראו טמ/2 - גזר הדין בתת"ע 6815-10-17). לא רחק היום, בחלוף כשנה וחצי, ובעוד התנאי בתוקף, הנאשם הרהיב עוז ויצא לנהיגה ממושכת. הפעם כשהוא בגילופין, והתוצאה כאמור הסתיימה באובדן חיים. בחירתו לשוב לסורו, תחת התנאי, מלמדת על כי מורא הדין לא חל על הנאשם, ומעניקה היא נופך של חומרה למעשיו דכאן.

39. בשקלול הנתונים לקולא ולחומרה, דומני כי יש למקם את עונש המאסר בפועל קרוב לתחתית המתחם ואת עונש פסילת רישיון הנהיגה באמצע המתחם. עונשים אלו, ובמיוחד עונש מאסר בפועל למשך מספר שנים, לצד השתת ענישה משמעותית צופה פני עתיד ופיצוי למשפחת המנוח, יביאו להרתעת הנאשם. כמו כן, הדבר יביא להרתעת עבריינים בפוטנציה, לבל יבצעו מעשים כגון דא, ובכך כולי תקווה כי הדבר יסייע במלחמה בתאונות הדרכים אשר פשו בקרבנו והפכו זה מכבר לרעה חולה. באופן זה יוגשם עיקרון ההלימה, תוך שיתאפשר לנאשם אשר גילו צעיר באופן יחסי, לשוב אל דרך הישר ולהתמיד בה עם סיום ריצוי עונשו.

סוף דבר

40. על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- ארבעים וחמישה (45) חודשי מאסר בפועל.

בנוסף, יופעל עונש המאסר המותנה בן שלושה (3) חודשים אשר הושת על הנאשם בגזר הדין בתיק התעבורה (תת"ע 6815-10-17), כולו במצטבר.

סך הכל, יישא הנאשם בעונש של ארבעים ושמונה (48) חודשי מאסר, בניכוי תקופת מעצרו מאחורי סורג ובריה מיום 2.9.2020 ועד ליום 17.12.2020.

הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בבית מעצר קישון ביום 1.3.2023, עד השעה 10:00, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר, טלפונים 074-7831077, 074-7831078. וכן להתעדכן באתר האינטרנט של שב"ס ברשימת הציוד הראשוני שניתן להביא עמו בעת ההתייצבות.

תנאי המעצר באיזוק אלקטרוני בהם נתון הנאשם עד כה, ימשיכו לחול עד להתייצבותו לתחילת ריצוי העונש.

- שמונה עשר (18) חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירת המתה מסוג פשע.
- עשרה (10) חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה של נהיגה בזמן פסילה, גרימת מוות ברשלנות, עבירת נהיגה בשכרות.
- חמש עשרה (15) שנות פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה, אשר יימנו מיום שחרורו של הנאשם ממאסרו ויבואו במצטבר לכל פסילה אחרת אותה הוא מרצה.
- חישוב הפסילה ייעשה על ידי משרד הרישוי בשים לב להלכה הנוהגת.
- בנוסף, יופעל בחופף עונש הפסילה על תנאי בן שלושה (3) חודשים שהושת על הנאשם בגזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה לעיל.
- פיצוי לרעיית המנוח בסך של 40,000 ₪, אשר ישולם בעשרים (20) תשלומים חודשיים שווים, החל מיום 1.4.2023, ואחר כך ביום הראשון בכל חודש.
- בהתחשב בסכום הפיצוי שנקבע לעיל, ובשים לב לאופי פציעתם של שני הנפגעים הנוספים בתאונה, לא מצאתי להשית על הנאשם פיצוי נוסף. אף לא מצאתי לגזור עליו קנס, כפי עתירת המאשימה.
- אשר לאופן תשלום סכום הפיצוי שנפסק לחובת הנאשם, החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים שנקבעו לעיל.
- ניתן יהיה לשלם את הפיצוי כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

• **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.

• מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000.

• במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

טרם סיום, אפנה את תשומת לב שלטונות שירות בתי הסוהר לאמור בסעיף 14 לעיל, בדבר המלצת שירות המבחן כי הנאשם ישולב בכלא בו יוכל להמשיך את הטיפול בתחום ההתמכרויות.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט העליון.

ניתן היום, ט"ז שבט תשפ"ג, 07 פברואר 2023, במעמד הצדדים.